

Ztracená

Hana Zagorová

Ztracená, podobná vzpomínkám, docela malinká, jako půlnoční hvíle,
ztracená, z posledních poslední, mizím v závějích dní, jako náš lo
ňský
výlet.

Ztracená, jako list podzimní, často tak naivní, že se už nepoznává
m,
ztracena, v kruhu tvých známostí, posedlá žádostí, když jdu spát i k
dyž
vstávám.

R: Chci tě mít, mít tě tak blízko jak dřív, nic víc už mít
nemusím, jen blízko co nejvíc tě mít, tak toužím být ztracená.

Ztracená, v barevných představách, jako když přistává, k pondělním
ránům
víkend, ztracená, pátravým pohledům, zvědavých sousedů, jak věta
s otazníkem.

R: Chci tě mít, mít tě tak blízko jak dřív, nic víc už mít
nemusím, jen blízko co nejbliž tě mít a zůstat tam, ztracenáá
áááá.

R: Chci tě mít, mít tě tak blízko jak dřív, nic víc už mít
nemusím, jen blízko co nejbliž tě mít a zůstat toužím.....
...tam ztracenáá.